

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Ja, jeg kan bekræfte over for fru Pernille Blach Hansen, at de mennesker, der ikke betaler mellemskat i dag, selvfølgelig ikke får nogen lettelser, når mellemskatten bliver fjernet. Det giver jo sig selv.

Men det, der er hele pointen, er jo, at mange af de mennesker, der måske startede med at have et lavere indtægtsgrundlag, vil med tiden arbejde sig op, få en bedre stilling og komme frem i samfundet. Og hvad er det så, der sker? Jo, på et eller andet tidspunkt banker de lige ind i mellemskatten, og så begynder det virkelig at gøre ondt, og så betyder det måske, at de siger: Nej, jeg siger nej tak til at arbejde 3-4 timer ekstra. Jeg siger nej tak til at tage det arbejde, for jeg ønsker ikke at blive flået i skat. Det er realiteterne.

Så skal vi nu lige pludselig fremlægge forslag om, hvordan vi vil finansiere vore finanslovpoplæg for de næste 6, 7, 8 år frem. Må jeg minde fru Pernille Blach Hansen om, at regeringen i dette års finanslov har brugt 1 mia. kr., den ikke selv har fundet finansieringen til, og vi har da trods alt orden i vores regnskab. Må jeg minde fru Pernille Blach Hansen om, at statsministeren i tirsdags lovede guld og grønne skove. Der skal bruges penge på folkeskoler, på motorveje, på alle mulige ting 10 år frem. Men ikke én eneste af de kroner er fundet endnu af regeringen, så man må feje for egen dør, før man kommer og afkræver svar fra andre om, hvordan de finder finansieringen. Vi har vist, vi har kunnet finde den i 10 år, og vi kan også finde den næste år.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Skal jeg forstå det sådan, at svaret fra Det Konservative Folkeparti til social- og sundhedsassistenten er: Vi håber, I avancerer, for hvis I avancerer, får I glæde af vore skattelettelser?

Hvordan kan det være, at Det Konservative Folkeparti kun er interesseret i skattelettelser, som gavner folk med højere indkomster, og ikke er med på det, vi andre f.eks. har arbejdet for i nogle år, nemlig også at lette skatten for dem, der har de laveste indkomster? Det burde da være det, man er optaget af – at hjælpe dem, der har mindst – i stedet for bare at sige til hjemmehjælperen: Du må hellere avancere en gang, for så får du en skattelettelse af Det Konservative Folkeparti.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Lene Espersen, og da der ikke er flere indtegnede til anden runde, er det derefter hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jamen sagen er jo den, at hvis vi skal løse de problemer, vores velfærdssamfund står over for, er det nødvendigt, at man sænker beskattningen af de mennesker, der er i arbejde. Det er det, der er det allerallervæsentligste, og her er afskaffelse af mellemskatten langt den bedste måde at gøre det på.

Så vil jeg sige til fru Pernille Blach Hansen, at hvis problemet er de mennesker, der i dag »kun« betaler bundskatten og alle de andre skatter, som regeringen har indført, kunne regeringen jo selv komme med et udspil. Der er f.eks. de grønne afgifter, for de vender så sandelig den tunge ende nedad: Det er den enlige mor med to børn, der oplever de voldsomme stigninger, som varmeregningen nu har fået. Det er et ordentligt skru opad, 11.000 kr. ekstra om året, og hvad gør regeringen ved det, selv om pengene fosser ind i statskassen, 5 mia. kr. direkte fra Nordsøen? Ingen verdens ting gør regeringen. Men hvis man vil hjælpe lavindkomstfamilierne, skal man ændre de grønne afgifter. Det er svaret.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så går vi til ordførerrækken. Hr. Holger K. Nielsen.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er bekendt, at der under kampagnen op til folkeafstemningen var en ganske tæt og ganske skarp diskussion mellem SF og regeringen og ikke mindst statsministeren. Der er mange, der efterfølgende har spurgt, om det vil få nogle konsekvenser for det parlamentariske arbejde her efter folkeafstemningen, og jeg vil sige, at det er ikke vores udgangspunkt.

Vi har hele tiden sagt, at folkeafstemningen er en sag, der kører, og at befolkningen skal have lov til at tage stilling ved folkeafstemningen, uden at den hverken skal trues eller lokkes med det ene eller det andet af regeringen efterfølgende. Vi har også sagt, at vi naturligvis – og det var ligegyldigt, om det blev et ja eller et nej – ville tage et ansvar for det parlamentariske arbejde her i Folketinget, og det står vi selvfølgelig ved.